

4036269 MSMS/M : สาขาวิชา : ดนตรี ; ศศ.ม. (ดนตรี)

คำสำคัญ : กลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง / ดนตรี / ระบบเสียง / การวิเคราะห์ / ระดับเสียงหลัก

วิบูลย์ ตระกูลฐาน : ดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง : กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี (MUSIC OF UGONG, A HILL TRIBE, IN SUPHANBURI AND UTHAITHANI PROVINCE, THAILAND) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์, กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม., อนรรฆ จรรย์ยานนท์, ก.บ., M.M., กิตติ ศรีเปารยะ, นศ.บ., ศศ.ม. 221 หน้า ISBN 974-662-352-4

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ดนตรี และโครงสร้างทางดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง โดยมีขอบเขตการศึกษาเฉพาะที่จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี วิธีดำเนินงานวิจัย เป็นการทำงานวิจัยภาคสนาม เพื่อเก็บข้อมูลดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง จากนั้นจึงนำข้อมูลต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ ผลของการวิจัยมีดังนี้

1. ความหมายของเพลง สื่อให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตของชนชาวกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง
2. ระบบเสียงในดนตรีอุก้อง มีระยะห่างระหว่างเสียงใน 1 ช่วงเสียง (Octave) เท่ากับ 1190.5 เซนต์ (Cents) เมื่อนำระยะห่างของระดับเสียงในลำดับขั้นต่าง ๆ บนบันไดเสียงอุก้อง เปรียบเทียบกับระยะห่างในระบบดนตรีสากล พบว่า ระบบเสียงดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง ใกล้เคียงกับระบบเสียงของดนตรีสากล
3. โครงสร้างของดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง เป็นเพลงที่มีอัตราความเร็วอยู่ในช่วงช้า-ค่อนข้างเร็ว เพลงมีแนวทำนองสั้น มีโครงสร้างที่ชัดเจนสามารถแบ่งออกเป็น ท่อน วลีเพลง และส่วนย่อยของทำนอง บางเพลงที่มีแนวทำนองที่สั้นมากเกินไปจนเกินไปที่บ่งชี้ความเป็นท่อนได้ โดยยังคงมีโครงสร้างของวลีเพลง และส่วนย่อยของทำนอง การดำเนินของแนวทำนองในแต่ละเพลงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยที่ไม่มีการย้อนกลับ
4. ทำนองเพลงของกลุ่มชาติพันธุ์อุก้อง มี 3 ลักษณะ คือ เพลงที่มีลักษณะเป็นแนวทำนอง เพลงที่มีลักษณะเป็นรูปแบบของจังหวะการพูด และเพลงที่มีลักษณะเป็นทำนองผสมกับรูปแบบของจังหวะการพูด
5. ในแต่ละเพลงมีระดับเสียงหลักของเพลงอยู่เพียง 2-3 ระดับเสียงเท่านั้น โดยที่การเคลื่อนที่ของระดับเสียงหลักมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การเคลื่อนที่แบบเป็นคู่ และการเคลื่อนที่แบบมีศูนย์กลาง โดยการเคลื่อนที่ของระดับเสียงหลัก ส่วนใหญ่ระดับเสียงหลักอื่น เคลื่อนที่เข้าหาระดับเสียงหลักที่เป็นหลักเสียง (Home Tone) ของเพลง